

VAS-ÉS-FEMMUNKÁS

Anul XXI. No. 7-8

București, 1940 július-augusztus

FOAIA OFICIALĂ A UNIUNII BRESLELOR DE MUNCITORI METALURGIȘTI ȘI ELECTRICIENI DIN ROMANIA
A ROMÂNIAI VAS- ÉS VILLAMOSSÁGI MUNKÁSOK SZAKMAI SZERVEZETEI SZÖVETSÉGÉNEK HIVATALOS KÖZLÖNYE

TELEFON: 4-50-13

Apare la 1 ale fiecărei luni // Megjelenik minden hó elsején
Redactor responsabil: RUSU SIMION

Redacția și Administrația:
BUCUREȘTI VI, STRADA CAZĂRMEI No. 11

A „Nemzet Pártja”

A folyó évi június hó 21-én Ófelsége által szentesített rendeletörvény kimondja, hogy a Nemzeti Arcvonal Frontja „Nemzet Párt”-ra alakul át, mint az ország egyetlen és osztatlan pártja.

A párt felsőbb irányítását Ófelsége vette a kezébe és a párt közjogi intézménynek nyilvánított.

A „Nemzet Pártja” az a szerv, amely a mai politikai állapot összhangjából és az erőteljesebb nemzeti szolidaritás kívánalmainak szükségszerűségéből sarjadzott ki. Egyetlen párt, mert az ország összlakosságát foglalja keretébe és osztatlan, mert maradék nélkül fejt ki tevékenységét az ország magasabb érdekeinek megmentéséért, tehát az összesség javáért.

Június 23 án tartott rádióbeszédben Ófelsége az alábbi szavakban pontosan meghatározta a „Nemzet Pártja” okszerűségét és hivatását: „Ez a tevékenység nem új, csak a jelen szükségszerűségéből fakadó tevékenység, hanem kifejlődése annak, amely az 1938. évi alkotmánnyal indult meg.

Ez alkalommal mondtam, hogy a legfőbb irányító törvényünk a haza megmentése, hősiessé eszközök igénybevételével.

A kételkedések és késések ideje elmúlt; most a határozott megvalósulások, valamint a végleges ujitások harcának korszakát éljük.

Nincs idő az egyéni érdekek előtérbejutásának, hanem azt az időt éljük, amikor a nemzet egysége és a nemzeti érdekek a román közösség minden egyes tagjának gondolatait és cselekedeteit egyedüli irányítúként kell irányítsák.

Egyetlen cél, egyetlen gondolat, egyetlen lendület, egyetlen cselekedet és egyetlen lélek kell áthassa, mint a villám, az egész nemzetet és dinamizálja az összesség törekvésének munkáját.”

És tovább Ófelsége így folytatja:

„A Nemzet Pártja megalakulásával, amely legfőbb vezetésem alatt áll, Románia és a románok rendelkezésére bocsátom azt az eszközt, melynek segítségével minél gyorsabban és nagyobb haszonnal teljesüljön a parancsolat. Bekövetkezett az áldásos pillanat, amelyben nemzetem különleges lelki erényei felszínre kerüljenek és akadály nélkül lendületet adjanak a nemzeti közösség fejlődése érdekében folytatandó építő munkának. Ma az országtól a lelkek feltámadását, az öntudatok vizsgálatát, egy új lendületet várok társadalmi és román szolidaritási szempontból, amelyben az egyéniség ne öncél legyen, hanem a közösség fejlődésének és megerősödésének eszköze. Nem azt az időt éljük, hogy mindenki csak önmagára gondoljon, hanem a nemzeti lényegre, egyszóval: Romániára. Szükséges tehát az új eszmékért hozzáfognunk a munkához és küzdelemhez mindama lendülettel, amelyet gondolkodásunk, lelkünk és korunk adni képes. Anélkül, hogy lebecsülém a tegnap megvalósulásait, ma felhívást intézek az ifjú nemzedékhez, rajozzon ő is a „Nemzeti újjáéledés” méhkasában.”

Befejezésül Ófelsége így folytatja:

„Az 1938. évi alkotmány által kijelölt új utat taposva, meleg üdvözlétemet fejezem ki a „Nemzet Pártjának”, tehát a szervezett, egyesült és osztatlan országnak, hogy az elkövetkezendő eredmények Románia jövőjének nyugalmát és biztonságát hozzák meg.”

Ófelsége szavai és döntése végigvonultak az ország lelkiismeretén és az országot a legteljesebb remény fűzi ahhoz, hogy a haladás áldásos gyümölcse minél hamarabb érni fog.

Uj Európa felé

A mai nemzedék nemcsak Európa földjén, hanem a világ minden részén rendkívüli eseményeket él át. A világ gazdasági, pénzügyi, szociális és politikai átalakulásának folyamata megkezdődött. Nagy átalakulási folyamat ez, amilyent aligha ismert valaha a történelem. Az új széles körvonalai, amelyen az európai népeknek haladniuk kell, immár megvan jelölve. Sajnos, ez a nagy átalakulási folyamat nem jöhetett megrázkódtatások nélkül — a háború kiküszöbölése nélkül. A nagyhatalmak közötti háború pedig — rendkívüli nagy és véres áldozataival — az európai új elrendezés céljának csupán csak eszközt képezi.

A német nemzeti szocializmus vezetőinek az olasz fascizmus vezetőivel karöltve adatott meg az a történelmi hivatás, hogy az európai népek elrendezésének, együttélésének alapszempontjait meghatározzák és kikristályozzák.

Sokan felvetjük azt a kérdést: milyen lesz a holnapi Európa? A mai és tegnapi Európát ismerjük valamennyire, a holnapi Európa eljövetelet várjuk. Amint e két nagyhatalom vezetői kinyilatkoztatták, a holnapi Európa az igazságon fog alapulni. Igazságot a kisnépeknek s ugyanakkor igazságot a népek társadalmait összetevő egyének számára is.

Ezen általános irányelvtől való eltérés nemcsak hogy nagy hiba volna, hanem olyan erjesztő anyagnak nyújtana tápot, amely előbb vagy utóbb veszélyeztetné a legszebb ideálokat, a legőszintébb és legtisztább szándékokat. Ha Európa jövő elrendezésének irányelvül az igazságot veszik alapul, a romániai lakosságnak minden oka meglehet az önbizalomra és optimizmusra. Az önbizalmunk elsősorban a munkán alapszik. Az új Európa nagy irányvonala a munkából sarjadzanak ki. A román nép dolgozó és erőteljes nép; munkaképessége minden várakozást felülmul, ha a munkát tudományos és technikai alapon szervezik meg.

Igazság és munka — két fogalom ez, amelyek jelentőségét minél mélyebbre kell áthassuk.

Az új európai elrendezés többek között hosszú és tartós békén kell hogy alapuljon, de a tartós béke függ a fentemlített igazság-érzettől. A népek békés fejlődésének feltétele az, hogy kiküszöböltesse mindazon ellentéteket, amelyek az együttműködés szempontjából zavart okozhatnak. Románia teljes őszinteséggel csatlakozva a Berlin-Róma tengelyhez, csak a közelmúltban szolgáltatott fényes példát arról a magasztos áldozatkész-ségről, amelyet a keleteurópai béke fenntartása érdekében hozott meg. Szomszédjaival szemben Romániát a legbékésebb szándékok vezetik, de a távolabb eső népekkel is barátságos kapcsolatot kíván fenntartani.

A szomszédos államokkal való gazdasági kapcsolatok és javak kicserélése mélyíteni fogják a jóviszonyt, ha — természetesen — szomszédainkat is ugyanezen őszinte szándékok vezérik. Románia népét a béke szelleme hatja át és ez a szellem kell utat törjön magának a többi országok népeinek közvéleményébe is.

Európa eme új elrendezésében a kapitalista termelési rendszert illetően is mélyreható változásokat látnak előre. Európa népei nem lehetnek többé a nemzetközi kapitalizmus rabszolgái. A népek munkaerejét épp eléggé sajtolták ki az országhatárokon és tengereken túli kizsákmányolók javára.

A nemzeti érdekek keretén belüli termelés szabályozása reményt nyújthat a romániai munkásságnak a szociális igazság megvalósítására azáltal, hogy a munkaerőt megfelelő értékén díjazza és minden munkás, minden hivatalnok számára biztosítja a minimális életlehetőség.

Osztályharc nem lesz. Ez azt jelenti, hogy az állam gondoskodni fog arról, hogy méltányosan és részrehajthatatlanul megoldja azokat a nézeteltéréseket, amelyek a múltban az osztályharc keletkezésének tápforrásai voltak. De a munkásság sem kívánja az osztályharcot. Nem kívánta a múltban sem, csak elfogadta, mint a munka és tőke közötti érdek kibontakozásának kizárólagos lehetőségét. Amikor a holnap kenyérgondjai nem gyötrik többé a munkást, a megélhetés és munka biztosítatik mindenki számára, a romániai munkásság megtalálja a módját annak, hogy üzemen kívüli idejét hasznosan töltsse el, nevelését és kulturhiányát minden vonatkozásban pótolja, hogy ezáltal a nemzeti totalitáris állam kebelében hivatásának magaslatán tudjon állni.

Az állam érdekeinek megfelelő politikai alapzat a „Nemzet Pártja”, egyedüli és totalitáris pártja az országnak. A többi társadalmi rétegek mellett, a munkásság a „Nemzet Pártja” részesének tekinti magát abból a jogos okból kifolyólag, mert az emberiségre nehezülő súlyos időkben a tőle telhető legnagyobb támogatást kívánja biztosítani az országnak. A munkásság lelkiismeretesen teljesíti nehéz kötelességét a gyárakban és üzemekben, abban a meggyőződésben, hogy a termelés megnövekedéséhez való hozzájárulás az ország magasabb érdekeit szolgálja.

Ebben a magasztos kötelességtudásában a munkásság jogosnak érzi magát hinni azt, hogy a munkabérek kérdésének rendezése a létminimum biztosításával nem késhet sokáig. A különböző szakmákhoz tartozó munkások munkabéreit az élet általános drágulásának színvonalára kell hozni. Az élet óriási módon drágult. Megdrágultak az elsődrendű élelmiszer-cikkek árai, amelyek nélkülözhetetlenek a munkáscsaládok számára, de a munkabérek majdnem ugyanazon a fokon maradtak. Ez a körülmény 50 százalékos különbséget okoz a múlt és a jelen életdrágulás között. Nem vitás tehát, hogy az ipari munkásság munkabéreit emelni kell. Ha a nemzeti szellem keretében helyet foglaló munkásságnak jogai elismertetnek és számára a minimális életlehetőség biztosított, akkor minden kétség kizárásával mondhatjuk, hogy az a munkásság mindig ragaszkodást érez az ország magasabb érdekei iránt és meghozza a legnemesebb áldozatát a nemzeti érdekek ügyének oltárán.

Mi pedig tartsunk össze, hogy acélos ösztartásunkkal leküzdjük a mai mostoha idők meg-megnagyobbodó nehézségeit, akadályait, és megvalósíthatjuk fent kimutatott céljainkat. Az összetartás eszközei adva vannak.

A szakmai szervezet az a keret — mint a méhnek a kaptár, — amelyben mindenki közülünk megtalálja a maga helyét, felismerjük önmagunkat és lelkileg felkészülhetünk arra, hogy Európa új jövőjét megértjük és felértékeljük. Az új Európa szebb és boldogabb jövőt kell biztosítson mindazok részére, akik dolgoznak.

Rendeletörvény

a munkarend meghatározásáról, kivételes körülmények között

1. cikk. — A munkaügyi miniszter jogosult az összes ipari, kereskedelmi szállítási vállalatok részére az alábbi feltételek szerint jóváhagyni:

- A rendes munkaidő meghosszabbítását napi 8 órán és heti 48 órán túl;
- A fizetéses szabadságok ideiglenes megszüntetését;
- A vasárnapi és törvényes ünnepnap munkaszünet ideiglenes megszüntetését csak azokban az üzemekben, amelyek a nemzetvédelem érdekében dolgoznak;
- A nők éjjeli munkáját megtiltó rendelkezés felülgészítését;
- A váltó munkarendszer bevezetését azokban az üzemekben, ahol munkahiány állapított meg;
- A túlmunkaórát, valamint vasár és ünnepnap végzett munkáinak tulajdonát meghatározását, a jelen törvény által meghatározott esetekben.

2. cikk. — Az első cikkben foglalt jóváhagyások megadhatók az érdekelt miniszteriumok, a vállalatok, a munkaadói szakmai szervezetek, vagy a munkások szakmai szervezetek Szövetségeinek kéréseire, indokolva:

- A nemzetvédelem érdekében történő termelés szempontjával;
- A lakosság szükségleteinek biztosításával;
- A külföldi árucserre tevékenységének fokozásával;
- A gyakorlatra behívás miatti munkáslétszám hiányosságával;
- Munkanéptüliséggel.

A jóváhagyások időhatárhoz vannak kötve és nem haladhatják túl a 6 hónapi határidőt. Ez a határidő meghosszabbítható ha a szükségszerűségek megkövetelik.

3. cikk. — A munkaügyi miniszterium mellett tanácskozási bizottság alakul, amelynek hatásköre, hogy a jelen törvény alapján benyújtott kérvényeket véleményezze; a bizottság a következőkből tevődik:

- A munkaügyi miniszterium vezértitkára, aki egyben a bizottság elnöke;
- A munkaügyi miniszterium vezérigazgatója, aki a vezértitkár hiánya esetén elnököl;
- A nemzetgazdasági miniszterium egy küldöttje;
- A hadseregparancsnokság egy küldöttje, képviselve a katonai ügyosztályokat;
- A munkaadók 3 küldöttje, akik közül egyet a Munkaadók Országos Szövetsége, egyet a kereskedelmi tanács egyesülete ajánlanak, a harmadikat a miniszterium nevezi ki;
- Az alkalmazottak 3 küldöttje, akik közül egy munkás, egy magántisztviselő és egy a miniszterium által kinevezett munkás.

A tanács tagjainak kinevezése miniszteri döntéssel történik.

4. cikk. — A napi, heti vagy havi túlmunkaidő javadalmazásánál a munkásoknak a napi 9 órát meghaladó munkaidő vétetik figyelembe, eltérően a kereskedelmi és ipari vállalatok irodái alkalmazottak munkaidőjét szabályozó törvény 1. cikkének rendelkezéseitől; az 1938 augusztus 4-én kiadott miniszteri döntéstől; az utóbbi törvény 12. cikkében hozott miniszteri döntésektől, vagy bármily más miniszteri döntésektől, az érvényben levő egyéni vagy kollektív szerződésektől, amelyek a jelen törvény kihirdetésénél folyamatban vannak.

A fent kimutatott munkaidőt túllépő munkaórák a rendes munkabéren felül 25% pótdíjjal fizetendők.

5. cikk. — Az 1925 június 18-iki vasárnapi munkaszünetéről szóló törvény alapján engedélyezendő vasár és ünnepnap munkaidő a rendes munkabéren felül 25% pótdíjjal fizetendő.

6. cikk. — Az 1929 április 5-iki munkaszervezőkről szóló törvény 49 és 89. cikkében foglalt fizetéses szabadságok felülgészítése, csak úgy engedélyezhető, ha a munkások fizetéses szabadságnapjaira járó rendes munkabéren kívül az alábbi javadalmazást kapják.

I. Munkások:

- Az a munkás, akinek havi fizetése legfeljebb 3900 lei, fizetéses szabadságnapjaira járó javadalmazásával egyenlő kárpótlást kap;
- Az a munkás, akinek havi fizetése 3001—6000 lei között van, fizetéses szabadságnapjaira járó javadalmazásának fele kárpótlást kapja.

II. Magántisztviselők:

- Az a magántisztviselő, akinek havi fizetése legfeljebb 5000 lei, a szabadságidejére járó fizetéssel egyenlő kárpótlást kap;
- Az a magántisztviselő, akinek havi fizetése 5001—8000 lei között van, szabadságidejére járó fizetésének fele kárpótlást kap.

A 6000 leit meghaladó fizetés munkásoknak és 8000 leit meghaladó fizetés tisztviselőknél, szabadság időre nem jár kárpótlás.

A jelen cikkben megjelölt kárpótlások minimálisaknak tekintendők.

Azoknak az alkalmazottaknak részére, akik jutalékkal, százalékkal, közvetítési díjjal vagy hasonló módon vannak fizetve, mint például a pincérek, utazók, elhelyezők stb. a fenti kárpótlást az utóbbi 3 havi keresetük középarányának alapján számítják ki.

A vállalatok kötelesek a fizetéses szabadságot folyósítani azoknak a munkásoknak, akik a társadalom biztosítási orvosi igazolvánnyal vagy más hivatalos orvosi bizonylattal igazolják, hogy a szabadságra egészségük helyreállítása érdekében van szükségük.

7. cikk. — Az 1-5. cikk esetében foglalt kérések jóváhagyás végett a Munkaügyi Miniszterium munkügyi osztályához terjesztendők. A kérésekhez akták és memorandumok csatolandók, amelyek a kérés jogosultságát alátámasztják.

A munkaügyi miniszterium a 3. cikk alapján alakult bizottság véleményezésére minden kérést sürgősen elintéző és miniszteri döntést bocsát ki, amely a Monitorul Oficialban való közlés időpontjától hajtható végre.

8. cikk. — Az 1920 szeptember 5-én megjelent munkakonfliktusok szabályozásáról szóló törvény 4. 5

és 6. cikkeiben foglalt sztrájkok vagy kizárások tiltva vannak. Bármilyen kollektív munkabeszüntetési felbujtás, a munkakonfliktusok szabályozásáról szóló törvény 28. cikke 2-ik bekezdésében foglalt büntetések kétszerezésével súlytandók.

Ugyanazok a megtorló intézkedések róhatók ki azon vállalatokra, amelyek egy hónap leforgása alatt az üzem vagy ennek egyik osztályából 10%-nál nagyobb elbocsájtásokat eszközöl.

Kollektív munkabeszüntetés esetén bármilyen ipari, kereskedelmi vagy szállítási vállalatnál a minisztertanács elhatározhatja a helységek, anyagok, vezető és végrehajtó személyzet, valamint mindannak rekvirálását, ami az érdeket üzemek működését biztosítja.

9. cikk. — A megnevezéséről szóló jegyzőkönyvek azon vállalatokra nézve, amelyek nem esnek a 16. cikk rendelkezései alá, a békéltetési aktákkal együtt, a tárgyalásokat vezető munkaügyi felügyelő a megnevezés jegyzőkönyvének lezárásától számított 3 napon belül, az illető tartomány munkaügyi főfelügyelője mellett működő minimális munkabéret megállapító bizottsághoz terjeszti fel.

A minimális munkabéret megállapító bizottság hatásköre kiterjed az összes, — a 16. cikk alá nem eső — kollektív munkakonfliktusok döntőbírói uton való elsimítására.

Az iratok kézhezvétele után az elnök nyomban összehívja a bizottságot, amely megvizsgálva az okokat, az összehívástól számított 10 napon belül döntést hoz.

A bizottság a minimális munkabérek meghatározásáról szóló törvény 4. cikkében foglalt összetételben dolgozik e törvény ügymenete alapján, anélkül, hogy kiegészülne az 5. cikkben foglalt két taggal.

Bármilyen kollektív munkabeszüntetési felbujtás a munkakonfliktusokat szabályozó törvény 28. cikke 2-ik bekezdésében foglalt büntetések kétszerezésével súlytandók.

10. cikk. — Azoknak a munkásoknak és magántisztviselőknél, akik részben vagy egészben munkanélküli vannak, a Munkaügyi Miniszterium közvetlenül, vagy e célra kinevezett bizottságok útján pénzübeli vagy természetbeni támogatást nyújt.

Azok a munkanélküli munkások, akiknek a Munkaügyi Miniszterium képzésüknek megfelelő munkalehetőséget nyújt, a munkát megtagadják, a segélyezésből kizárhatók.

A bizottságok alakulását és működését, a segélyek nagyságát és elosztási módját külön utasítási szabályzat fogja szabályozni.

11. cikk. — A jelen törvényből származó bármilyen megnevezés tekintetében a Munkaügyi Miniszterium dönt, a törvény 3. cikkében foglalt bizottság véleményezése alapján.

12. cikk. — Egy közigazgatási végrehajtási utasítás meghatározza a bizottságok működésének részleteit és a jelen törvény alkalmazásának módszereit.

A munkások, tisztviselők és kisiparosok szakmai szervezeteinek elismeréséről szóló (1938 okt. 12-iki) törvény módosítása

Ez évi június 20-iki 140. számú Monitorul Oficialban rendeletörvény jelent meg a munkások, tisztviselők és kisiparosok szakmai szervezeteinek elismeréséről szóló törvény módosításáról.

A nevezett törvény 52. cikke után egy újabb szakaszt alkalmaztak az alábbi szöveggel:

TÖRVÉNY

Az 1938. évi október 12-iki munkások, tisztviselők és kisiparosok szakmai szervezeteinek elismeréséről szóló törvény kiegészítése egy szakasszal.

A szövetségek és szakmai szervezetek, szakmai gazdasági, „Munka és jövedelmük” működéseinek kifejlesztése szempontjából, valamint tagjainak nemzeti, kulturális és szakmai nevelése érdekében 0,25% járuléktól szedendő ugyanazon tagoktól és ugyanazon feltételek mellett, mint a felső gazdasági tanács megalakulásáról és szakkamárák megszervezéséről szóló törvény 172. cikke alapján szedett 0,50% járuléktól.

E járulékokból befolyó összegeket a pénzügyigazgatóságok a Casa de Depuneri și Consemnațiuni pénzügyintézetekhez szolgáltatják be a Munkaügyi Miniszterium számlájára.

Ezek a járulékok a munkások, tisztviselők és kisiparosok szakmai szervezetei között osztatnak szét az illető szövetségek útján az alábbi arányoknak megfelelően:

- Háromötöd a munkás szakmai szervezetek szövetségeinek;
- egyötöd a tisztviselők szakmai szervezete szövetségének;
- egyötöd a kisiparosok szakmai szervezete szövetségének.

Egy kategóriára eső összeg semmi esetre sem haladhatja meg az általa befizetett járulékok összegét.

A végleges elosztás a Munkaügyi Miniszterium javaslatára, Minisztertanács határozattal történik. A munkaügyi miniszterium kötelezőleg kikéri minden szövetségi kategória tanácsának erre vonatkozó véleményét. A tanács a munkaügyi vezérigazgató elnöklete alatt ül össze.

A fentiek megállapítása végett a Szövetségek minden év február hónapban emlékiratot terjesztenek fel a munkaügyi miniszteriumnak, amelyben működésük eredményéről számolnak be és javaslatokat tesznek a jövő működéséről.

Az összegek miként való elosztása március hónap folyamán történik, míg a kiutalást havonta ejtik meg.

E hozzászolt törvényszakasz nagy jelentőséggel bír. Ennek nyomán minthogy minden dolgozó köteles fizetése 0,50%-át munkakamarai járuléktól fejében befizetni, úgy 0,25%-át a szakmai szervezetek céljainak megvalósítása érdekében fizeti. Tehát a jövőben nemcsak a szakmai szervezetbe beiratkozott tagok fizetnek a szervezet céljainak elérése érdekében, hanem — ha bár nagyon alacsony járulékot — az összes dolgozók.

A szakmai szervezetek és szövetségek abban a helyzetben lesznek, hogy hivatásuknak jobban megfeleljenek a hatáskörükbe eső társadalmi kategóriák előmenetelére és javára.

Románia vasipari termelése az 1939. évben

A nemzetközi politikai események következtében már a múlt évben rendkívül megnövekedett azoknak az iparágaknak nyersanyagellátása, amelyek nyersanyagszükségletük tekintélyes részét külföldről fedezik. Ama iparágak közül, amelyek a legnagyobb erőfeszítés árán is igyekeztek a termelés folytonosságát biztosítani, sőt a felfokozott szükségletnek megfelelően termelésüket növelni, első helyen áll a hazai vasipar, amely a nemzetgazdasági miniszterium legújabb nyilvánosságra hozott ipari termelési statisztikája szerint, az 1939. évben termelését növelte és a termelés fokozása érdekében újabb nagyarányú investíciókat is eszközölt.

A nemzetgazdasági miniszterium statisztikája szerint 1939-ben 73 milliárd 240 millió lejre becsülhető a hazai ipar által termelt készárak értéke, amiből 14 milliárd lej értékben, tehát az összertermelésnek 20 százalékát, a hazai vasipar termelte ki. Vasiparunk 1939-ben elért fejlődésének arányait az előző évvel összehasonlítva a következő adatok igazolják:

	1938:	1939:
Vállalatok száma	365	378
Motorikus erő HP	152.147	182.000
Munkások száma	51.321	53.500
Investált tőke (ezer lejekben)	8.465.368	9.306.600
Kifizetett munkabér	1.847.655	1.910.000
Felhasznált tüzelőanyag értéke	802.371	890.000
Feldolgozott nyersanyag értéke	5.530.543	6.210.000
Termelés értéke	11.362.803	14.060.000

Amint a fentiekből megállapítható, 1939-ben az investált tőke közel 1 milliárd lejjel, a termelt készárak értéke pedig több, mint 2 és fél milliárd lejjel növekedett. Az utóbbi években a vasipar tervszerűen valószínűsítette meg termelési programját, ami által számos cikkben feleslegessé tette az importot. Így például, amíg 1931-ben 294-féle vasárut állított elő a hazai vasipar, addig 1938-ban az előállított áruk száma 485-re, 1939-ben pedig 573-ra emelkedett.

Vasiparunk nyersanyagellátása a termelés fokozása, különösen az 1939. évi nemzetközi helyzet következtében, nagy nehézségekbe ütközött a nyersanyaghiány miatt. A vasipar 1939. évi nyersanyagellátásáról a Romániai Vas- és Bányai Szövetségének most közzétett évi jelentése a következőket állapítja meg:

Ha a román vasipar számára a nagy állami megrendelések következtében az 1939. év kedvező is volt, nem kevésbé igaz az is, hogy a nyersanyagellátás problémájának megoldása nagyobb nehézségekbe ütközött, mint más államokban. A nyugati háború következtében azonnal érezhetővé vált az import csökkenése, ami kedvezőtlenül befolyásolta a román vasipari termelést, melynek nagy és igen fontos megrendeléseket kellett teljesítenie. A vasérc, a nyersvas és az ócskavasellátás 50 százalékkal csökkent az előző évvel szemben. A külföldi nyersanyag drágulása következtében az import értékben is növekedett és cca 16 százalékkal volt magasabb, mint az előző évben. Vasiparunk legégetőbb kérdése maradt az ócskavasellátás fedezése. A román kohóipar a Siemens—Martin kohókban nagymennyiségű ócskavasat dolgoz fel, azonban már az 1939. év elején nehézségek mutatkoztak az ócskavasiparban, amelyek állandóan növekedtek, úgy, hogy az ócskavasimport az előző évvel szemben mintegy 50 százalékkal esett.

Ami a belföldi ócskavas-gyűjtést illeti, — állapítja meg a Szövetség — bármilyen mértékben fokozzuk is azt, a szükséges mennyiséget nem tudjuk előteremteni, mert Románia vasfogyasztása aránylag kicsi (fejéknént cca 20 kg) és így az ország ócskavasban szegény. Vasipari termelésünk a nyersanyagbeszerzési lehetőségétől függ, amely nyersanyagok jórészt külföldről vagyunk kénytelenek importálni.

Az 1939. évi import, valamint a belföldi nyersanyag és félgártmánytermelés adatai, összehasonlítva az 1938. év adataival a következőképpen mutatják:

	1938	1939
Nyers és félgártmány vas és acél	187.713	159.455
Hengerelt vas és acél	23.995	36.907
Vas- és acélárak	49.043	44.495
Vasérc	114.326	98.899
Ócskavas	73.775	42.783

Belföldön termelt vastartalmu ércek:

	1938	1939
Vasérc	138.942	131.992
Mangánérc	60.200	41.545
Pirit	11.205	5.869

Amint a fenti adatok mutatják, úgy az import, mint a belföldön termelt nyersanyagok az 1939. évben mennyiségileg csökkentek.

A hazai kohóművek termelése az 1939. évben 150.000 tonnát tett ki. A meglevő kilenc kohó közül öt működött és a következő mennyiségeket termelte: a. Resița Művek két kokszkohója, összesen 110.000 tonnát, Vajdahunyad egy kohója 18.000, Kalán egy kohója 18.000 és Szentkeresztbánya egy kohója 2000 tonna nyersvasat termelt az 1939. évben.

Az ország nyersacél-szükségletének túlnyomó részét ma már belföldön termelik ki. A múlt évi belföldi termelés 285.000 tonnát, az import pedig csak 5574 tonnát tett ki. Az országban a múlt évben 11 Siemens—Martin, 11 elektromos és 2 pakurafűtési kohó működött.

A vasmunkások minimális munkabéreinek megállapítása

A minimális munkabér megállapításáról szóló rendelet törvény végrehajtási utasítása 1940 január 19-én jelent meg a Monit. Of. 16-ik számában.

A munkásság már kezdetben nagy reményeket fűzött a törvényhez és annak végrehajtási utasításához, mert ettől remélt és remél egy kiegyensúlyozott helyzetet minimális munkafeltételeire és béreire vonatkozóan. A törvény végrehajtási utasításának megjelenésétől igen kevés idő telt el, hogy végleges következtetéseket lehessen levonni. Ennek ellenére a különböző szakmák érdekében hozott eddigi döntésekből, amelyek a minimális munkabért határozzák meg, azt tapasztaljuk, hogy kielégítő gyakorlati eredmények mutatkoznak, mert százezrekre rug azoknak a munkásoknak a száma, akik létminimumon alól dolgoztak és emberi megélhetés szempontjából türhetetlen állapotok közepette tengték életüket. A bizottságok döntései jórészt elhárították ezt a szegényfoltot. A döntések a létminimumot megközelítő munkabérek határoztak. Ezen kívül igen nagy szerepet játszó kérdés nyert gyakorlati megoldást: a pártatlan döntőbíró elvi kérdése. A döntőbíró alapeszméje az, hogy a munkaadókon kívül ott vannak a munkások képviselői és a bizottság hivatalos bírő elnöke alatt működik. A bírő lehet az illető tartomány törvényszék, illetve tábla elnöke. Az a mód, ahogy a törvényalkotó a bizottságok összetételét gondolta el, a lehető legnagyobb biztonságot nyújt arra, hogy a döntések pártatlanul és gondos előrelátással hozatnak meg.

Ujabbon pedig a minimális munkabért megállapító bizottságok hatásköre bővült azzal, hogy a magánvállalatoknál nemcsak a munkabérek meghatározásában, hanem a munkakonfliktusokat képező összes pontokban dönt és döntése kötelező erővel bír.

Szövetségünk beadvánnyal fordult a minimális munkabért megállapító bizottsághoz és beadványában a Bucegi tartomány területén dolgozó gyárak és üzemek vasmunkásainak minimális munkabér megállapítását kérte.

Ugyancsak beadványt terjesztett be a timisoara-i „Galvani” üzem, az oradeai „Franco Romana” vasgyár, a cluj-i „Szabo János” autojavító műhely, a szebeni „Hess” mérleggyár, az „Elastic” reszelőgyár „Grazia” vasipari osztály, továbbá a mediási „Irti” és „Witrometan” üzemek munkásai részére megállapítandó minimális munkabér ügyében.

Ami az elsőrendű élelmiszercikkek árait illeti, a Szövetség kimutatást készített, amelynek alapján egy 4 tagú munkáscsalád, apa, anya és két gyermek havi eltartására 7.895 lei szükségeltetik, amint azt az alábbiak mutatják:

	havi	heti
Élelmiszer	3.207 lei	740 lei
Ruházat	1.550 "	358 "
Egészségügy és tisztaság	394 "	91 "
Szórakozás és kultúra	252 "	58 "
Különfélék	2.492 "	575 "
Összesen	7.895 lei	1.882 lei

Az árak összeállításában kerültünk bármilyen túlzást; alapul a hivatalos árakat vettük, ellenére annak, hogy egyes cikkeknel a tényleges árak magasabbak. Minőség tekintetében csak másodrendű árakat vettünk. Lakbérnek 800 leit vettünk alapul, pedig tudjuk, hogy ezért az összegért alig lehet egy szobát kapni, alkalmatlan, egészségtelen szobát 4 tagú családnak befogadására. És mégis arra az eredményre jutottunk, hogy egy elfogadható létminimum biztosítására egy 4 tagú munkáscsaládnak szüksége volna ma 7.895 lei havi jövedelemre, mely összeget megszorozva 12 hónappal és elosztva 52 héttel, heti 1822 lei keresetre van szükség, ami 38 lei órabérnek felel meg.

Másrészt pedig az árindex egy év leforgása alatt (jan.—dec. 1939) az élelmiszer és tüzelőanyagnál 23% emelkedést mutat, míg 1940 jan.—áprilisban újabb 10.6% emelkedés állott elő, ami összesen 33.9% drágulásnak felel meg.

A gyapot szövetség mostani árai, viszonyítva az 1939 évkezdet árához, 100—150 %-al emelkedtek a termelés színhelyén.

Ez év április havától mostanig az összes elsőrendű cikkek árai még újabb emelkedést mutatnak.

E helyzetnek megfelelően Szövetségünk Bucegi tartomány vasmunkásainak részére az alábbi táblázat szerinti minimális munkabérek javasolta:

Kimutatás

a Bucegi Tartomány vasipari üremeiben dolgozó vasmunkások, valamint vasipari munkásokat alkalmazó más üzemek minimális munkabéreiről szóló szövetségi javaslatról, a petroleumtelepek vállalatainál dolgozó vasmunkások kivételével

Képzett munkások

A vasiparban dolgozó szakmunkások minimális munkabére szakmánként és felszabadulási idő arányában	Felszabadulástól 1 év	Felszabadulástól 1—3 év között	Felszabadulástól 3—5 év között	Felszabadulástól 5 éven felül
	minimális munkabér óránként			
I. Olvasztók, rézműipari munkások, rézhangszerkészítők, géplakatosok, kazánkovácsok, motortekercselők, villanytáblavezetők, gőz- és villanykalapács kovácsok, hengerészek, stancni készítő, gőzgépek és turbina gépészek, műszerészek, gépszerelők, autoszerelők, vasesztergályosok, előrajzolók, vas- és rézöntők	20.— Lei	24.— Lei	31.— Lei	40.— Lei
II. Mozigépészek, világító reklámszerelők, vésnőkők, robbanómotor gépészek, modelasztalosok, ortopéd lakatosok, szerszámkészítők, autogén hegesztők, villanyhegesztők, bádogosok, díszműbádogosok, csőszerelők	19.— Lei	22.— Lei	29.— Lei	38.— Lei
III. Fegyverkészítők, rézművesek, üstkészítők, mérlegkészítők, csiszolók, villanyszerelők, kovácsok, gőzgépfűtők, sodronyszövők, víz, gőz és csatornaszerelők, lakatosok, fűtőkészüléképészek, mezőgazdasági gépészek, nikkelezők, szegecselők, reszelővágók, rádiószerelők, tömitők, díszműbádogosok, köszörűsök	18.— Lei	21.— Lei	27.— Lei	35.— Lei
IV. Késesek, központi fűtők, segédhengerészek, lámpagyűjtők, patkolókovácsok, gyalusok, dróthuzók	17.— Lei	19.— Lei	25.— Lei	32.— Lei

Nem képzett munkások

A vasiparban dolgozó specializált és nem képzett munkások minimális munkabére, az üzemben eltöltött szolgálati évek után	Szolgálati évek 1—2 évig	Szolgálati év 2 évtől feljebb		
	minimális munkabér óránként			
I. Olvasztókemencei munkások	18.— Lei	25.— Lei		
II. Gépmunkások	17.— Lei	22.— Lei		
III. Segédöntők, teherhordók, öntvény és acélöntvénykészítők	17.— Lei	22.— Lei		
IV. Öntődei napszámiosok	17.— Lei	22.— Lei		
V. Napszámiosok	16.— Lei	18.— Lei		
VI. Női gépmunkások	17.— Lei	22.— Lei		
VII. Napszámios nők	15.— Lei	16.— Lei		

A fenti órabérek akkordmunka esetén is biztosítottak. A csoportvezetők minimális munkabére 30%-al magasabb az illető szakma kategóriájában levő minimális munkabérénel.

A mesterek 5 évig terjedő szolgálattal havi 12.000 lej, 5 éven felüli szolgálattal havi 15.000 lej minimális munkabért kapnak. A jelen táblázatban kimutatott munkabérek București, Ploesti, Braşov és Câmpina városaira vonatkoznak.

A klimatikus és fürdővárosok és helységek munkásainak minimális munkabére 10%-al, míg a Bucegi Tartomány egyéb helyiségeiben 20%-al alacsonyabbak.

Timiş tartomány

A „Galvani” (Timişoara) üzem munkásainak részére az alábbi minimális munkabér javaslatot tettük.

Szakmunkások	
I. kategória	28 lei órabér
II. "	26 " "
III. "	24 " "
IV. "	22 " "
V. "	20 " "
VI. "	18 " "

Nem képzett munkások	
1. Specializált munkások	20 lei órabér
2. I. kategória	16 " "
3. II. "	15 " "
4. III. "	14 " "
5. Specializált női munkások	16 " "
6. I. kategória	14 " "
7. II. "	12 " "
8. III. "	10 " "

Şomeş tartomány

„Franco Romana” Oradea és Szabó Ioan Cluj:

Szakmunkások (minimális munkabér)	
1. Felszabadulástól 1—3 évig	18 lei órabér
2. " 3—5 " "	22 " "
3. " 5—10 " "	27 " "
4. " 10 éven felül	35 " "

Nem képzett munkások
A nem képzett munkások minimális munkabére 15 lei órabér, tekintet nélkül a szolgálati évekre

Marcos tartomány

„Hess” mérleggyár és „Elastic” reszelő és rugógyár (minimális munkabér): Esztergályosok és villanyszerelők felszabadulási időtől 1 évig 16 lei órabér, 1—3 évig 20 lei órabér, 3—6 évig 25 lei órabér, 6 évtől feljebb 32 fei órabér.

Lakatosok, mechanikusok, bádogosok és reszelővágók felszabadulási időtől 1 évig 15

lei óraber, 1—3 évig 18 lei óraber, 3—6 évig 22 lei óraber, 6 évtől feljebb 30 lei óraber.

Segédmunkások és napszamosok: 1 évig terjedő szolgálattal 12 lei óraber, 1—3 évig 14 lei óraber.

Munkásnők: 1 évig terjedő szolgálattal 10 lei óraber. 1—3 évig 12 lei óraber.

„Irti“ és „Vitrometan“ gyárak munkásai (minimális óraber): Villanyszerelők és öntők felszabadulástól számított 1 évig terjedő szolgálattal 16 lei óraber, 1—3 évig 20 lei óraber, 3—6 évig 26 lei óraber, 6 éven felül 34 lei óraber.

Esztergályosok, öntők, mechanikusok, gépészek felszabadulástól számítva 1 évig terjedő szolgálattal 16 lei óraber, 1—3 évig 18 lei óraber, 3—6 évig 25 lei óraber, 6 éven felül 33 lei óraber.

Lakatosok, bádigosok, szerelők, fűtők és csiszolók felszabadulástól számítva 1 évig terjedő szolgálattal 14 lei óraber, 1—3 évig 16 lei óraber, 3—6 évig 22 lei óraber, 6 éven felül 30 lei óraber.

Segédmunkások és napszamosok 1 évig terjedő szolgálattal az üzemben 12 lei óraber, 1—3 évig 14 lei óraber.

Az összes eme irányú kérések be lettek nyújtva az illetékes minimális munkabért megállapító bizottságokhoz a munkaügyi felügyelőségeken keresztül.

Bizalommai várjuk a bizottságok döntését abban a meggyőződésben, hogy az élet nagyarányú megdrágulására való tekintettel beadványainkat a bizottságok méltányosnak fogják találni.

A létminimum

A minimális munkabér megállapításáról szóló rendelet törvény a Monitorul Oficial 151 számában, 1939 november 1-én jelent meg.

A törvény alapelve mélyrehatóan szociális, vagyis: a különböző munkakategóriák számára olyan munkabért megállapítani, amely megfeleljen a legegyszerűbb életlehetőségeknek. Sok munkakategória volt a múltban, sőt van a jelenben is, amelyek munkabérei nem fedezik a minimális életlehetőségeket. Az erdőipari munkások, textil és vegyipari munkások, sőt elszigetelt esetekben vasmunkások is létminimumon aluli munkabérekkel dolgoznak.

Kellett tehát új, igazságos utat nyitni arra, hogy megoldják a legkényesebb kérdést: a létminimum kérdését. Ezt a célt követte a törvényhozó a fentnevezett törvénnyel. A törvény jelentősége annál nyilvánvalóbb, mivel a gyakorlatból tudjuk, hogy erőviszonyok szempontjából, igen jól megszervezett, öntudatos munkaadókkal van dolgunk, akik ropant fősvénységről tesznek tanubizonyosságot, amikor az életszükségleteknek megfelelő munkabért kell adjanak.

A munkabérek és munkafeltételek rendezése törvényes uton gyakran lehetetlenné vált, tekintve a felek közötti egyenlőtlen erőviszonyokat.

A törvényes békéltető tárgyalásokon elért munkabéremelések legtöbb esetben olyan csekély eredményeket hoztak, hogy ezek nem jelentettek többet, mint a csepp az óriási tengerben. A drágasági arányhoz közelebb álló béremelést csak azok a szervezett munkások értek el, akiknek van szervezkedési múltjuk, öntudatuk, összetartási szellemük kitűzött céljaik elérésére. Azonban — sajnos — e kategóriához tartozó munkások száma nagyon csekély ahhoz, hogy befolyást tudna gyakorolni a szervezeten, vagy gyengén megszervezett nagy tömegekre. Kellett tehát módot találni az elszegényedett, rosszul táplálkozó és a létért való küzdelem terhes gondjait viselő munkástömegek anyagi helyzetének megjavítására.

A minimális munkabérek meghatározásáról szóló törvény gyakorlati alkalmazásának lesznek eredményei, mert a létminimumnak megfelelő munkabéreket fognak biztosítani. A minimális munkabért megállapító bizottságok működnek az ország összes tartományaiban. Különösen a Bucegi tartomány bizottsága fejt ki élénk tevékenységet a Szövetségek részéről benyújtott kérvények elintézése végett.

Bucegi tartományban kérvényt nyújtottak be a famunkások, építőmunkások, textil munkások, bőripari munkások, élelmezési munkások és nyomdászok szövetségei.

A vas és villamossági munkások szervezeteinek Szövetsége az alábbi tartományokban nyújtotta be kéréseit a minimális munkabérek megállapítása végett: Bucegi tartományban az összes vasipari vállalatok munkásai részére és vasmunkásokat foglalkoztató egyéb üzemeket is befoglalva, kivéve a petroleumtelepek vasmunkásait. Timiş és Someş tartományokban Timişoara, Cluj és Oradea városokat érintő egyes vállalatok munkásai részére.

Megemlítésre méltó, hogy a minimális munkabér megállapítás irányában gyors ütemű fejlődés állt be.

A sztrájkok és kizárások tilosak akár magán, akár közüzemekben, viszont a munkafeltételeket és munkabérekét a minimális munkabért megállapító bizottságok határozzák meg, ha a felek egymás közt nem tudnak megegyezni.

Hogy vasas szaktársaink — legalább általános vonatkozásban — megismerjék a bizottságok működési technikáját, az alábbi rövid felvilágosítást adjuk:

A bizottságoknak minden tartományban a Szövetség küld értesítést akkor, amikor a szövetséghez tartozó valamelyik szakmai szervezet kifejezi erre vonatkozó kívánságát.

A minimális munkabért megállapító bizottságban — hivatalos tagokon kívül — részt vesz a Szövetség részéről kijelölt és az illető szakmai szervezet által javasolt egy küldött is.

Ez a küldött az ügyben érdekelt munkások közül is megválasztható, vagy pedig a szakmai szervezet tagjai közül. A küldött a Szövetség részéről kiállított írásbeli meghatalmazással kell birjon.

A munkásokat képviselő küldött jól fel kell legyen készülve, ismernie kell miként alakult az életdrágulás, mennyivel drágultak az elsőrendű élelmicikkek, milyen munkabérek vannak az egyes vállalatokban kategóriák szerint, esztergályosok, lakatosok stb., milyen összeget tesznek ki a törvényes levonások, adó, betegsegélyzői járulékok stb., milyen létminimumra van szüksége egy munkásnak, amelyből élelmét, ruházódását, lakását fedezhesse.

Kell ismerje továbbá, hogy milyen feltételek között megy végbe a termelés, sőt ha lehetséges, az üzem felvirágzásának vagy nehézségeinek körülményeit is ismerje.

Csak ezeknek az ismereteknek birtokában leszünk képesek a munkások legnagyobb érdekeit megvédeni, vagyis emberségesebb megélhetést kiküzdeni.

A munkaadók kötelesek tüzfát beszerezni a munkásoknak

A Monitorul Oficial 172. száma július 27-ről minisztertanácsi határozatot közöl, melynek alapján a tüzifa árát az alábbiakban határozzák meg:

Bükkfa 10.000 kgr. vagon	14.000 lei
Cserfa " " " "	14.500 "

levágva és házhoz szállítva.

A minisztertanácsi határozat 7. cikke alapján az ipari és kereskedelmi vállalatok, amelyek legalább 50 alkalmazottat foglalkoztatnak, kötelesek alkalmazottatknak megfelelő mennyiségben tüzfát beszerezni. A beszerzési határidőt 1940 október végéig állapították meg.

A rendelkezés megszegőit az 1939. november 18-iki drágaság letöréséről szóló törvény rendelkezéseinek alapján büntetik.

Munkáselbocsájtások

A sibiui szakmai szervezet arról értesít, hogy a „Redtenbacher“ vállalat nyersanyag hiány miatt — miután rövidített munkaidőt vezetett be, — munkáslétszámából 50 munkást elbocsátott.

Gherman munkaügyi felügyelő megvizsgálva az elbocsájtások körülményeit, az esetről jegyzőkönyvet vett fel és a tapasztaltokról Lindner szakszervezeti elnök és a gyárigazgató jelenlétében jegyzőkönyvet vett fel. A jegyzőkönyv az alábbiakat tartalmazza:

1. Az elbocsájtottak szolgálati ideje és az ebből származó jogok elismertetnek.
2. Az elbocsájtott munkások vissza lesznek véve akkor, amikor a gyár újból rendesen működik.
3. Az elbocsájtásoknál számításba jönnek azok a munkások, akiknek megélhetésük biztosított van. A nők, akiknek férjük katonai szolgálatot teljesít, nem lesznek elbocsájtva.

Tartsunk össze

A szakmai szervezetek célja mindenütt a világon az volt, hogy tagjainak anyagi és szellemi érdekeit megvédje és előmozdítsa. Ezt a célt annál is inkább követik ma a munkás szakmai szervezetek, speciális technikai kifejezéssel a breszlák.

A szakmai szervezetekről szóló törvény rendelkezései bizonyos jogokkal ruházzák fel a szakmai szervezeteket, amelyek odairányulnak, hogy ezek minél hathatósabban és minél gyorsabban érvényesítsék ezt a célt. Ennyi azonban nem elegendő arra, hogy a szakmai szervezetek betöltsék hivatásukat; szükséges a munkások szimpátiája és bizalma a munkás szakszervezetek iránt.

Ez a bizalom a szakszervezetbe való beiratkozással, a beiratkozott tagok kitartásával és hűségével, a vezetőség iránt tanúsított támogatással nyilvánul meg.

Mással szóval a munkás szakszervezetek hivatásuk betöltésére akkor képesek, tagjainak mindenirányú érdekeit akkor tudják megvédeni és előmozdítni, ha törvényadta jogaik mellett, minél nagyobb számú lelkes és öntudatos tömegre támaszkodnak.

A fent kimutatott igazság régi keletű és általánosan ismert. Azonban ma, ilyen nehéz viszonyok közepette, a munkásságot át kell haszna ez az igazság és ennek megfelelően járjon el.

Mert ma nemcsak mi, hanem az összemérés igen súlyos időket él át, amilyennel a történelem folyamán még nem találkoztunk. A sokoldalú nehézségek pedig keményebben és fájdalmasabban érintik a munkást, mint bármilyen más társadalmi réteget. Nap-nap után újabb gazdasági és társadalmi problémák vetődnek fel a munkásságot illetően, amelyek kielégítő — ha nem is kedvező — megoldása nagyrészt a munkás szakmai szervezetek kiépítettségétől függ. Elegendő, ha példának állítjuk fel az élet általános drágulásának problémáját.

Mindenki érzi az elsőrendű szükségleti cikkek szüntelen drágulását, de elsősorban a munkásság az, aki a növekvő drágulás súlyos terheit viseli, mellyel szemben a munkabérek a leggyakoribb esetben el nem képzelhető alacsony nivón állanak.

Az illetékes fórumok tettek ugyan intézkedéseket az általános drágulás megfékezésére, valamint arra — ami sokkal nehezebb — hogy a béreket a létminimum színvonalára szabályozzák. És itt jut döntő szerephez a munkás szakmai szervezet. Mert a körülményekhez igazított bérmozgalmak sok esetben jelentős javulásokat hozhatnak. De a bérmozgalmak eredménye is nagyban függ attól, hogy milyen mértékű a szakmai szervezetben tömörült munkások összetartása. Nem kell elfelejtenünk — a súlyos idők ellenére is — hogy a munkásság csak úgy tud érvényt szerezni legjogosabb követeléseinek, ha figyelemre méltó erőre tesz szert.

Ennek az erőnek kifejezője lévén a szakmai szervezet, az illető szakmabeli munkások minden támogatást és minden bizalmat kell kölcsönözzenek neki.

Hisszük, hogy fölösleges más példákat is felsorakoztatni, mert bármelyik józanul gondolkodó munkás saját tapasztalataiból kell rájöjjön az összetartás életbevágó fontosságára.

Hangsúlyozzuk tehát megegyezően, hogy csak a szakmai szervezethez való föltétlen ragaszkodással válhatik lehetővé a munkásság sorának jobbrafordulása. Rendkívüli idők és rendkívüli körülményeket élünk, amelyek gyakran életbevágó fontos határozatok hozatalát követelik meg.

Ma már egy munkás sem maradhat abban a közömbösségben, hogy távol tartsa magát a szakmai szervezettől és másoktól várja a munkásságot érintő nagy problémák megoldását.

Még pusztán jelenlétével is támogatnia kell a szakmai szervezetét minden öntudatos munkásnak, támogatnia kell azokat, akik tevékenységükkel magasabb gazdasági és társadalmi lépcsőfokra kívánják a munkásságot emelni.

Tartsunk össze, mert az összetartásban rejlik az erő.

Pályaválasztási tanácsadás

Tágabb értelemben a pályaválasztási tanácsadás jelenti az egyén utbaigazítását képességeinek legmegfelelőbb munkára.

Közelebről vizsgálva, a pályaválasztási tanácsadás kihatással van nemcsak az egyén közvetlen érdekeire, hanem befolyást gyakorol az egész gazdasági és társadalmi életre.

Célja továbbá egyensúlyt létrehozni az egyén képességei és a gyakorlandó szakmája között és e cél elérésére felhasználja az iskolaoktatás legújabb módszereit, másrészt pedig a modern szociálpolitika vívmányait veszi igénybe. Ennél tovább menve a pályaválasztási tanácsadás kutatás tárgyává teszi mindama lehetőségeket, amelyek az egyénre mint termelő és fogyasztó elemre hatnak ki. Ugy hogy végeredményben egyensúlyt teremt a termelés és fogyasztás között és lehetőségeit nyújt a gazdasági krízisek elhárítására.

Ha bizonyos tekintetben különbözik is a pályaválasztási tanácsadás az egyes országok feltételeinek megfelelően, az alapproblémák, vagyis neveléstudomány szociális és gazdasági kérdések problémái, egy és ugyanazon alapeszméből indulnak ki.

Neveléstan szemszögéből bírálva, a pályaválasztási tanácsadás egyengeti az iskolából a munka felé vezető utat.

Nagy fontossággal bíró kérdés ez, mert elmúltak az idők, amikor a gyermek szeme előtt lebegett egy tucat foglalkozás, amelyek feltételeit és követelményeit a családi körben ismerhette meg aszerint, amint neki ezt lefestették. E feltételek és követelmények között a szakmai élet időelőtti megismerése, valamint az egyéni hajlamosság kifejlődése igen értékesek, mert ezek biztosabb utbaigazítást nyújtanak abban a pillanatban, amikor a gyermek pályaválasztás küszöbén áll. A szakmai tájékozódás minél korábban kell gyökeret verjen a gyermek gondolatvilágába, előkészítve őt megfelelő oktatással a jövő szakma kiválasztására.

A pályatanácsadásnak köszönhető, hogy a felnőtt munkást majdnem mindenütt olyan elemnek tekintik pszichológiai, mint gondolkodásmód szempontjából, mint akinek különleges figyelmet kell fordítani. És valóban mind világosabbá válik az a tény, hogy a jövő munkásgeneráció erkifejtésének maximumára lesz képes és ezzel nagyobb foku termelés előállítására válik alkalmassá, ha lehetőség adatik, hogy képességei harmonikusan fejlődjenek ki.

Ebben az eszméirányban tért hódít az a meggyőződés, hogy a szakmai oktatás problémájában érdekelve vannak az összes társadalmi rétegek, mert nem szorítkozik csak bizonyos szakmák ágazataira, mint például csak a fizikai munkásokra.

Társadalmi és gazdasági oldalról nézve, a szakmai oktatás jelentősége nem kevésbé fontos.

A társadalmi segélynyújtás eszméje fejlődött, helyét amennyire lehetséges, a társadalmi előrelátás foglalja el. Így tehát az egyének utbaigazítását, számukra, valamint a kollektívizmusra nézve a legkedvezőbb munkakör irányában, ugyancsak társadalmi előrelátásnak nevezhetjük, mert e módon sok társadalmi nyomor küszöböltetik ki.

Azonban a szakmai oktatás támogatását egyéb körülmények is segítik, különösen gazdasági természetű körülmények, anélkül, hogy mit sem veszítene társadalmi értékéből.

Ismert dolog, hogy az iparnak képzett szakmunkásokra van szüksége, de nem nyújt lehetőséget a teljes szakképzettségre. Szüksége van továbbá az iparnak nagytömegű, félig képzett vagy nemképzett munkásokra, akik a munkába való időelőtti elhelyezkedéssel lemondanak szakképzettségük kiegészítésének reményéről.

Ennélfogva amíg egyes iparágak panaszkodnak szakmunkás hiány miatt, számos munkás nem tud kellőképp elhelyezkedni, mert szakképzettségük nem teljes.

Mindezek azért lehetségesek, mert az egyén hozzálatott valamely munkához, aztán önhatálmilag és véletlenül alkalmazkodott hozzá. Az bizonyos, hogy az ilyen helyzet nem természetes és mélyen ártalmas úgy az egyénre, mint a kollektívizmusra nézve.

Ezek elhárítására, a szakmai képzettség elsajátítására bizonyos rendszer meghatározá-

sára van szükség, továbbá jól kiépített szervezettségre, hogy az egyén megfelelő elméleti és gyakorlati oktatást nyerjen.

Ebből a szempontból a pályaválasztási tanácsadás igen nagy jelentőséggel bír.

A pályaválasztási tanácsadó szükségszerűségét kétségbe vonni nem lehet. Azonban alkalmazási területe még nem olyan széles, hogy fel tudná ölelni az egész ifjúságot, bármely országról is legyen szó. Azonban nem szabad figyelmen kívül hagyni azt, hogy a pályaválasztási tanácsadás alig 30 éves multra tekint vissza, így végleges következtetést levonni még korai dolog.

Az utóbbi évek folyamán eszközölt kísérletekből következtetve, különösen a gazdasági krízis idején, a pályaválasztási tanácsadó is revízió alá kellett vegye módszereit és a dolgok mélyére hatolni, hogy a korszerű követelményeknek megtudjon felelni. A pályaválasztási tanácsadó életrehatottságát minden szempontból bebizonyította; az államok ennek érdekében törvénykeznek, a tudományos laboratóriumok száma növekedik, az orvosi tudomány igen jó segédeszköznek bizonyult. A szakmai szervezetek, az ipari körök és társadalmi intézmények figyelik és támogatják működését. Mindez tehát arra enged következtetni, hogy a pályaválasztási tanácsadó általános érdekeket képvisel, ezért a neveléstanügyi, társadalmi és gazdasági intézmények összes tényezőinek együttműködésére van szükség, hogy minél örvedetesebb eredményeket mutathasson ki.

*

A pályaválasztási tanácsadó Romániában jelentős helyet foglal el szociális törvénykezésünkben. Így a törvény alapján több pályaválasztási tanácsadó létesült és még fognak létesülni. A közeljövőben kezdi meg működését Bukarestben a tanoncok pályaválasztási tanácsadója. Az intézmény a munkakamara mellett kezdi meg működését és hivatva lesz, hogy a tanoncokat pszihotechnikai vizsga alapján az ipari és kereskedelmi pályákra irányítsa, tekintettel az egyének fizikai, lelki és észbeli képességeire.

Az egyéni tulajdonságok megismerése orvosi antropológiai (emberméréstani) és pszichológiai vizsga alapján történik.

Az antropológiai vizsgának rendeltetése az, hogy megismerje az egyén lelki és élettani tulajdonságait és meghatározza, hogy alkalmas-e bizonyos szakmák elsajátítására vagy nem. A vizsgát az intézmény orvosa ejti meg, az erre kirendelt speciálista személyzettől támogatva.

Bizonyos, hogy nem akármelyik orvos vizsgálható, mert az orvosi tudományon kívül szükséges a fontosabb szakmák aprólékos megismerése, általános pszichológiai és pszihotechnikai ismeret. Az orvosi vélemény után az egyénlélektani tulajdonságai állapíthatnak meg. A pszichológus a tudomány minden eszközét használja fel erre a célra.

A teljes anyag birtokában megállapíthatnak a jelölt tulajdonságai és e tulajdonságok fokai. Azután következik az irányító pszichológus tanácsadása, figyelembe véve az orvosi véleményt, valamint az erkölcs-társadalmi és gazdasági tényezőket.

Látjuk tehát, hogy a pályaválasztási tanácsadóvizsga nem könnyű dolog. A vizsga megajtése után az intézmény a jelölt elhelyezkedését szorgalmazza és figyelemmel kíséri szakmai kiképzésének egész idején.

Igy a bukaresti munkakamara mellett felállítandó pályaválasztási tanácsadó, valamint a többi hasonló intézmények nagyon fontos szerep betöltésére vannak hivatva.

Miniszteri döntés

A Monitorul Oficial 140-ik száma 1940 július 20-ról az alábbi miniszteri döntést közli:

D Ö N T É S

1. cikk. — Azok a személyek, akik mesteri, műhelyvezetői, csoportvezetői és segédmunkások minőségben vannak alkalmazva, más szakmai szervezetbe nem iratkozhatnak, mint abba, amely a gyakorló szakmájuknak felel meg.

A ferdinándi vasmunkások helyicsoportja 3 éves fennállásának jubileuma

A ferdinándi vasas helyicsoport régi multra tekinthet vissza. Több ok játszott közre abban, hogy a csoport teljesen legyengült. Egy munkás maradt meg tántoríthatatlanul, aki legyőzve az idők mostohaságát, tartotta a zászlót abban az igaz meggyőződésben, hogy a vasmunkások ezrei visszatérnek majd az anyakapitárhoz, hogy újra építsék szervezetük alapjait. Knopf szaktárs volt ez a derék munkás, akit a csoport 3 éves fennállásának jubileuma alkalmával szintén meleg ünneplésben részesítettek.

Knopf szaktárs nem csalatkozott meggyőződésében. A munkásság most három éve újból szervezkedési öntudatra ébredt és erős alapokat rakott le a megindult helyicsoportnak.

A ferdinándi helyicsoport vasmunkásai június hó 17-én taggyűlést tartottak, mely alkalommal a csoport fennállásának 3 éves jubileumát is megünnepezték. E lélekfelemelő gyűlésen résztvettek a resicai helyicsoport kiküldöttjei is.

Jilac szaktárs, a helyicsoport elnöke, megnyitja a taggyűlést és meleg, hódoló szavakban élteti Öfelségét. A gyűlés résztvevői hosszasan éljenzik az Uralkodót.

Az elnök a vezetőség üdvözlését tolmácsolja a gyűlésnek és a resicai küldötteknek. Ezek után a csoport megalakulásának és 3 éves tevékenységének rövid történetét vázolja fel.

Érzelmi hatást váltottak ki Knopf szaktárs-hoz intézett meleg köszönő szavak, amelyekben az elnök a munkásság mély elismerését fejezi ki férfias és bátor magatartásáért, hogy a mostoha idők közepette, nem csüggedő akarattal kitűzte a szervezkedési eszmegondolat nemes lobogóját. Olyan idők voltak ezek, amikor a munkásság távol tartotta magát saját szervezetétől.

Az elismerés jeléül, valamint a végtelen rokonszenv kifejezésére az elnök egy csokor virágot nyújt át Knopf szaktársnak. Ezután következett Radu és Robnic szaktársak felszólalásai, akik meleg szavakban köszönik meg a resicai helyicsoport erkölcsi és anyagi támogatását azért, hogy a ferdinándi vasmunkások is fel tudjanak emelkedni. Hasonlóan köszönetet mondanak a Szövetségnek az anyaghiánnyal és más ügyekkel kapcsolatos sikeres közbejárása miatt.

A felszólalók más helyi ügyekkel foglalkozva, befejezésül összetartásra buzdítják a munkásságot.

A resicai helyicsoport nevében Tódor szaktárs szólalt fel és a resicai vasasok üdvözlését tolmácsolva, beszédét így folytatja: Eljöttünk, hogy önökkel egyetemben résztvegyünk a ferdinándi helyicsoport három éves újraalakulási fennállásának jubiláris ünnepén. Végtelen öröm tölt el bennünket akkor, amikor önök a csoport újraalakulását határozták el. Mi készen voltunk arra, hogy céljuk elérésére minden anyagi és erkölcsi támogatást rendelkezésükre bocsássunk. A munkásság elismerésül adózik szeretett Uralkodója iránt (élénk taps) a munkástörvények megalkotásáért és életbeléptetéséért.

Tódor szaktárs ezután a szervezkedési eszme gondolatát fejti ki és beszédét a következő szavakkal fejezi be: Legyetek öntudatosak a szervezetre és arra, ahogy a szervezetet megalkottátok; üdvözlöm tehát a szaktársakat a resicai vasasok nevében és kívánom, hogy munkájukat siker koronázza. Előre!

Particsek szaktárs német nyelven tolmácsolja a resicai vasasok meleg üdvözlését; kimutatja az elért eredményeket és a jubileum mély jelentőségét.

Knopf szaktárs következett ezután szólásra, aki az őt ért megtisztelő bizalomért köszönetet mond a vezetőségnek; igéri, hogy a jövőben is tántoríthatatlanul megmarad a munkásság ügyének szolgálatában.

Befejezésül a gyár zenekara eljátszotta a királyhimnuszt.

A gyűlés végül üdvözlőtáviratot küldött a munkaügyi miniszteriumnak és ezzel az elnök befejezettnek nyilvánította a jubiláris taggyűlést.

Ez alkalommal a helyicsoport közös ebédet rendezett, amelyen a vezetőség és a csoport tagjai vettek részt. A gyári zenekar pedig szórakoztatta az ebéden résztvevő tagokat.

Bérmozgalmak

Câmpina

Junius hó 3, 15, 22 és 27-én folytak békéltető tárgyalások a Ploesti munkaügyi felügyelő vezetése mellett a „Steaua Română” petroleumfinomító társulat, társulati fiókok és ezek vasmunkásai között.

Kezdetben az igazgatóság gyári szabályzat alapján kívánta rendezni a munkabérek és munkafeltételeket. A tárgyalások folyamata alatt azonban elállott eredeti tervétől és a munkafeltételeket és béremelést kollektív szerződés kötéssel rendezték. A munkások általánosan 10% béremelést kaptak. A kisebb fizetésű munkások arányosan nagyobb százalék béremelést, a nagyobb fizetésű munkások pedig kisebb százalék béremelést kaptak. Rendezték a különórát díjazását; azok a munkások, akik olyan helyen dolgoznak, ahol a munkaruha a rendesnél jobban használódik el, kapnak ingyen munkaruhat. Bármilyen visszatartott összegek rá lesznek vezetve a fizetési borítékra. Megállapodás történt a munkások tűzifával és élelmiszerekkel való ellátására mérsékelt árak mellett.

A megegyezés létrejötté előtt még 15% béremelést kaptak a munkások. A megállapodást 6 hónapra terjedő időre kötötték meg és augusztus 1-én lépett életbe.

Sibiu

A „Rieger” vasöntöde és gépgyár munkásai május 26-tól kezdve 6% béremelést kaptak.

Ocna-Sibiului (Vizakna)

„Redtenbacher”-féle kőgyár igazgatósága és ennek munkásai között több ízben folytak tárgyalások a munkabéremelés érdekében.

A gyár helyzetét és nyersanyaghiányát tekintve, kihúzódtak a tárgyalások. Május 1-től visszamenőleg 10% béremelést kaptak a munkások.

Câmpia-Turzii (Aranyosgyéres)

A piaci árak felülvizsgálása alkalmával — amint ezt a kollektív szerződés előírja — a sodronyipar munkásai június 1-től 9% béremelést kaptak.

Uioara (Marosujvár)

Említettük szaklapunk múlt havi hasábjain, hogy a Solvay művek munkásai a szerződésalkalmával béremelésben részesültek. Most a piaci árak felülvizsgálása alkalmával június 1-től még 3% béremelést kaptak.

Târgoviște

A „Prahova” petroleumfinomító vállalat és ennek vasmunkásai között, amiről szaklapunk múlt havi számában is megemlékeztünk — munkabérvizsoly támadt és megegyezéses követelésekben az ügyet a munkabírószék döntőbíróihoz utalták át.

A döntőbírószék, amelynek elnöke G. Milea munkabíró volt, az alábbi döntőbírói határozatot hozta: 1. „Prahova” petroleumfinomító vállalat és a vállalatnál dolgozó vas és villamossági munkások között kollektív szerződés lép érvénybe az alábbi feltételek mellett:

1. Április 1-től a munkabérek 25%-al emelkednek.
2. Azok a szakmunkások, akiknek saját otthonuk nincsen, havi 500 lei lakbérpótlékot kapnak.
3. A társulat kötelezi magát, hogy fűtés céljára a munkásoknak megfelelő mennyiségű gázt szállít köbméterenként 0,20 lejes árral.
4. Tulórázás esetén az első 4 tulórára 25% pótdíj fizetendő, a többi tulórák pedig 35% pótdíjjal lesznek fizetve.

Vasár és ünnepnapokon végzett munkaórák 25% túlóradíjjal fizetendők.

A vasár és ünnepnapon túlórák 50% túlóradíjjal fizetendők. A túlórák külön lesznek pontozva.

A katonai szolgálatot teljesítő munkások családjai a törvény előírás szerinti munkabért kapják. Ezt a munkabért a feleség, vagy az alkalmazott hozzátartozója veszi fel igazoló irások ellenében.

5. A fizetéses szabadságok a törvény rendelkezései szerint folyósítandók. A szabadságok úgy folyósítandók, hogy a beteg munkások egészségük helyreállítása végett azt kihasználhassák.

6. A munkásokra kirovandó büntetések csak a törvény rendelkezéseinek megfelelően eszközölhetők. A büntetésekből befolyó összegek külön könyvelendők el és az összegek a munkások nevelési, szociális és egészségügyi céljaira fordítandók.

7. Az igazgatóság gondoskodik megfelelő orvosi szerekkel ellátott mentőszekrényről, továbbá mosdók és fürdő felállításáról.

8. A termelés csökkentése esetén a törvényes rendelkezéseknek megfelelően elbocsátások helyett a munkaidő rövidítendő meg.

9. Az igazgatóság kötelezettséget vállal az emberi méltóság tiszteletbentartására és megtorló intézkedéseket foganatosít a vétők ellen.

10. Az igazgatóság elismeri a vas és villamossági munkások szakmai szervezetét, valamint ennek képviselőit, akikkel minden munkásügyet tárgyal.

Jelen kollektív szerződés a munkaszerződésekről szóló törvény 25. cikkében foglalt időtartamra érvényes, mivel a felek nem egyeztek meg a lejáratási időpontban.

Brăila

Május 29-én kollektív szerződéses egyezség jött létre a „Continental” exportvállalat igazgatósága és ennek vasmunkásai között. Az egyezség értelmében az alábbi munkabérekben egyeztek meg:

I. oszt. gépészek havi	7030 lei
II. „ „ „ „ „	4660 „
Fűtők	4410 „
Gépápolók	4410 „

A fenti munkabérek április 1-től léptek érvénybe. Ugyancsak kollektív szerződéses egyezség jött létre május 29-én a Dreyfus & Co. brailai szállítási vállalat és ennek vasmunkásai között.

A szerződés alapján a következő béreket fizetik:

I. oszt. gépészek havi	7000 lei
II. „ „ „ „ „	4600 „
Fűtők	4200 „
Gépápolók	4200 „

A fizetések május 1-től érvényesek.

Ploesti

„Dacia”. Többszöri tárgyalás után május 9-én egyezség jött létre a „Dacia” petroleumfinomító vállalat igazgatósága és ennek vasmunkásai között. Az egyezség szerint 6 hónapig terjedő időre kollektív szerződést kötöttek.

A szerződés útján rendezték a munkafeltételeket és a munkabérek 10–25%-al emelkedtek. A túlórák 50% pótdíjjal fizetendők; a húsvéti és karácsonyi munkaórák 100% túlóradíjjal fizetendők. A szerződés egyéb fontos feltételeket is tartalmaz.

„Vega”. Junius 26-án kollektív szerződés jött létre a vállalat igazgatósága és ennek vasmunkásai között. A szerződés értelmében a munkások május 1-től visszamenőleg 15–20% béremelést kaptak családtaglétszám arányában. Rendezést nyertek továbbá a munkafeltételek. A munkások szervezkedési idejétől ez a második kollektív szerződés, amely mind szélesebb körű érdekeket foglal a keretébe.

Nem tagadhatjuk le, hogy az igazgatóság is megértő magatartást tanúsított a munkások követeléseiről. Ez a tény csak örvendetes lehet számunkra és óhajtjuk, hogy a többi vállalatokat is megértő szempontok vezessék.

Unirea—Orion. Julius 2-án tartották meg a békéltető tárgyalásokat az „Unirea-Orion” petroleumfinomító vállalat és a vállalatnál alkalmazott vasmunkások küldöttsége között. A tárgyaló felek 6 hónapra terjedő kollektív szerződést kötöttek, amely szabályozza a munkafeltételeket és a munkabérek.

A munkabérek emelésére a következő egyezség jött létre: műhelymunkások napi 192 lei fizetésig 20%, 192-től 308 leig 15%, 308 leit meghaladó napi fizetésre 12% béremelés.

Műszakot dolgozó munkások: 132 leig (napi kereset) 20%, 132 leitől 210 leig 15%, 210 leit meghaladó napi keresetre 12% béremelés.

A túlórák 25 és 50% túlóradíjjal fizetendők; a húsvéti és karácsony napokon végzett munka 200% túlóradíjjal fizetendők.

A műhelymunkások az angol hetet tartják; a műszakot dolgozó munkásoknak kéthetenként 19 műszak, vagyis havonta 38 műszak számítódik.

A szervezett munkások által kiküzdött eredmények beszédes példái annak, hogy csak szervezetségen keresztül lehet jobbléteket teremteni.

Galați

„Flemming”-gyár munkásai memorandumot nyújtottak át az igazgatóságnak, melyben munkafeltételeik rendezését és munkabérek 60%-al való felemelését kérték.

Reméljük, hogy e sorok megjelenéséig a konfliktus megegyezéses útján rendezést nyer. A megegyezés rövid kivonatát szaklapunk jövő számában közöljük.

A Solvay-művek mérlege

A Romániai Solvay Művek lezárták az 1939 évi mérleget, melynek alapján 24,879.215 lei tiszta nyereséget mutatnak ki. A vállalat alapítókéje 400 millió lei, tartaléktőkéje 44,662.006 lei. Bruttójövedelme 320,988.028 lei. Beruházásokra fordítottak 639,307.433 leit. Amortizációs alap 268,683.296 lei. A Solvay Művek a beruházások 40%-át már amortizálták.

Gyűlések

Câmpina

A câmpinai helyi csoport folyó évi július hó 23-án jól sikerült taggyűlést tartott a „Casa Poporului” helyiségben. Az otthon nagyterme zsúfolásig megtelt résztvevőkkel és különösen a „Steaua Română” vállalat vasmunkásai jöttek el tömegesen, hogy tudomást szerezzenek a lefolyt békéltető tárgyalások eredményéről.

A gyűlést Ionescu Anton szaktárs nyitotta meg, majd Gogu Rădulescu szaktárs terjedelmes jelentést tett a „Steaua Română” petroleumfinomító-vállalat igazgatósága és a munkások képviselői között lefolyt hivatalos tárgyalások menetéről. Mivel a felek még nem tudtak megegyezni minden pontban, az utolsó tárgyalásokat július 27-ére tűzte ki a munkaügyi felügyelőség. A beszámoló után az előadó a munkásságot összetartásra hívta fel.

Tudor Ioan szaktárs a munkások általános helyzetét ismertette, majd Serbu Grigorie szaktárs szövetségi titkár széles mederben ismertette a munkásság aktuális problémáit.

A bérmozgalmak rovatában közöljük a tárgyalások eredményét, amelyek a munkásokra nézve kielégítő eredményt hoztak.

Moreni

A helyi csoport július 10-én gyűlést tartott, amely alkalommal új vezetőség lett megválasztva a következő szaktársak személyében:

Banciu Anton elnök, Gh. Vidrașcu alelnök, Ţigănelea Alexandru és Gh. Herold titkárok, Stelian Botescu pénztárnok; vezetőségi tagok: Stoianovici Dumitru, Pleșeanu Alexandru, Grigore Ionescu, Petre Teleanu, Dumitru Chisaru, Constantin Popa, Ioan V. Costache, Dumitru Irimia, Ștefan Heghen, Constantin Nedelcu; ellenőrök: Gh. Comșa, Jilvăreanu Constantin, Năstăsescu Stelian.

A morenii helyi csoport pénztári jelentése 1940 január 1-től június 30-ig.

Összes bevétel 88.262 lei, amely a következőképpen oszlik meg:

a szövetségnek	51.919 lei
a szakmai szervezetnek	10.104 lei
a helyi csoportnak	26.239 lei
összesen	88.262 lei

Kiadás a helyi csoportnál 15.348 lei, készpénzmaradvány június 30-án 11.383 lei.

Nădrag

A nadrági helyi csoport 1940 április 14-én tartotta a gyár mozhelyiségében rendes évi közgyűlést.

Kutscherak szaktárs a csoportvezetőség múlt évi tevékenységéről terjesztett elő kimerítő jelentést, adatokkal támasztva alá az adminisztráció és szervezkedés által elért eredményeket. A vezetőség fáradhatatlan tevékenységének eredménye a gyár igazgatósággal megkötött kollektív szerződés, melyben szabályozták a munkafeltételeket és munkabérek, továbbá el lettek ismerve a munkások bizalmiférfiai.

Ami a csoport anyagi helyzetét illeti, a jelentés megállapítja, hogy 116.512 lei bevétel volt az 1939. év folyamán. A bevételből levonva a kiadásokat, készpénzmaradvány 1939. évi december 31-én 8474 lei volt.

Melter Francisc szaktárs az ellenőri jelentést terjesztette elő, mely szerint a csoport pénztárkezelését a legteljesebb rendben találták.

Ezután a közgyűlés az 1940. évi költségvetést szavazta, mely szerint a költségvetés bevételi és kiadási tételei 157.674 leit tesznek ki.

A szakmai szervezetek nevében Gârbovean szaktárs szólalt fel a közgyűlésen, aki minél eredményesebb sikert kívánt a jövő vezetőség munkájának. Következett az új vezetőség megválasztása, mely a következőkből áll: Vezetőségi tagok: Hochim Iosif, Pleceai Albert, Kutscherak Adolf, Giesel Carol, Pleceai Teodor, Suciu Ștefan és Rákóczi Imre. Póttagok: Decola Anton, Rákóczi Pál és Blasuti Anghel. — Ellenőrök: Melter Ferenc, Schöner Albert és Potedi Pál. Póttagok: Luca Iosif, Surtea Dumitru.

Ezután a közgyűlés foglalkozott a gyári segélyalap kérdésével és elhatározta, hogy a múlt évi megbízottak mandátumait erre az évre is megerősíti.

Foglalkozott továbbá a közgyűlés az otthonépítés kérdésével és úgy határozott, hogy minden tag a legmesszebbmenő anyagi áldozatot fogja meghozni a cél megvalósítása érdekében.

Miután a napirendi pontok tárgyalása véget ért, az elnök a közgyűlést bezárta.